

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 901: Phải Lìa Tướng Lìa Niệm, Mới Có Thể Khế Nhập

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 076)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đoạn lớn này, đều nói về Tự giác Thánh trí, khiến cho người học nương theo đó mà khởi lên quán chiếu. Phải lìa tướng lìa niệm, mới có thể khế nhập.】

Câu cuối cùng này thật tuyệt diệu! Đoạn kinh văn lớn này, giảng “nhất thiết giai như” (tất cả đều là Chân như), không có một pháp nào là chẳng như; phần cuối đúc kết lại thành “tất cả pháp đều là Phật pháp”. Đây là cảnh giới trên quả địa của Như Lai và các vị Đại Bồ Tát, cho nên nói là “Tự giác Thánh trí”, chẳng phải là cảnh giới của phàm phu. Nói đến chỗ này, là hy vọng giúp đỡ chúng ta, nương theo đoạn kinh văn này mà khởi quán chiếu. Sự quán chiếu này, phần trước cũng đã nói qua rồi, “quán” chính là quan niệm, đem những quan niệm sai lầm của chúng ta chuyển đổi lại, dùng chánh quán để soi thấu tất cả pháp thế gian và xuất thế gian, đó chính là Phật tri Phật kiến. Thế nhưng, bên dưới có một điều kiện, đó là “phải lìa tướng lìa niệm”. Lìa tướng là lìa tứ tướng (bốn tướng), lìa niệm là lìa tứ kiến (bốn kiến): ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, thọ giả kiến, đây chính là “niệm”, có như vậy quý vị mới có thể khế nhập. Nếu như tứ tướng, tứ kiến chẳng thể phá trừ, thì đoạn pháp ngữ này chỉ là nghe qua cho biết mà thôi, chẳng đạt được thọ dụng. Chẳng những không đạt được thọ dụng, mà nghĩa thú chân thật cũng rất khó thể hội, điều này chúng ta không thể không biết. Cho nên nói tu hành, hai chữ “tu hành” này cần phải nhận thức cho rõ ràng. “Hành” là hành vi trong đời sống, phạm vi hành vi trong đời sống thì vô lượng vô biên, Phật pháp quy nạp chúng thành ba loại lớn: thân, ngữ, ý. Nhất cử nhất động của thân thể, là hành vi của thân nghiệp; ngôn ngữ, là hành vi của khẩu nghiệp; khởi tâm động niệm, mà ngày nay chúng ta gọi là tư tưởng, kiến giải, chính là hành vi của ý nghiệp. Chỉ nói đến thân, ngữ, ý, thì đã bao gồm toàn bộ rồi. Đem những hành vi sai lầm của thân, ngữ, ý sửa đổi lại cho

đúng thì gọi là tu hành. Định nghĩa của hai chữ “tu hành” cần phải làm cho thật rõ ràng, đó là sửa đổi những tư tưởng kiến giải cùng lời nói và việc làm không chính đáng của chúng ta, đem chúng sửa đổi lại cho chuẩn mực.

Tiêu chuẩn của sự sửa đổi có nhiều tầng bậc, giống như chúng ta bình thường nói đến mười pháp giới (thập pháp giới), thì đó chính là mười tiêu chuẩn khác nhau. Tiêu chuẩn tuy rất nhiều, nhưng có một tiêu chuẩn tuyệt đối. Tiêu chuẩn tuyệt đối đó chính là tổng nguyên tắc, tổng cương lĩnh được nói trong kinh Kim Cang: “Vô trụ sanh tâm, vô thật vô hư”. Đây là tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc. Do đó, chúng ta bất luận là học tông phái nào, bất luận là tu học pháp môn nào, cũng đều không thể đi ngược lại tổng nguyên tắc, tổng cương lĩnh. Nếu đi ngược lại tổng nguyên tắc, tổng cương lĩnh, thì đã sai rồi, đó không còn là Phật pháp nữa. Từ đó có thể thấy sự quan trọng của kinh Kim Cang, trong tất cả các kinh điển thì bộ kinh này vô cùng quan trọng. Cương lĩnh nguyên tắc của kinh Kim Cang áp dụng trong tu hành, chính là phải lìa tứ tướng, lìa tứ kiến, đây là nói về nguyên lý nguyên tắc trên mặt tu đức. Nếu không lìa tứ tướng, không lìa tứ kiến, quý vị sẽ chẳng thể tìm được cửa để đi vào. Bộ kinh này là kinh Đại thừa, là cảnh giới của Bồ Tát Viên giáo Sơ trụ Đại thừa. Bồ Tát Viên giáo Sơ trụ Đại thừa phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, siêu việt mười pháp giới. Cho nên Phật giảng trong kinh rằng: “Nếu Bồ Tát có ngã kiến, nhân kiến, chúng sanh kiến, thọ giả kiến, thì tức chẳng phải là Bồ Tát”. Vị “Bồ Tát” đó chẳng phải là Bồ Tát từ bậc Viên giáo Sơ trụ trở lên. Vị ấy có phải là Bồ Tát không? Vị ấy cũng có thể coi là Bồ Tát, nhưng là Quyền giáo Bồ Tát, Quyền tiểu Bồ Tát, vị ấy chưa phải là Pháp thân Đại sĩ. Pháp thân Đại sĩ nhất định là đã phá tứ tướng, phá tứ kiến, tiêu chuẩn của kinh Kim Cang chính là ở chỗ này. Nếu như đem những đạo lý, những nguyên lý nguyên tắc mà kinh Kim Cang đã giảng, ứng dụng vào trong đời sống sinh hoạt hằng ngày, thì đó chính là kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm. Hai bộ kinh này thực chất là một bộ, một bộ giảng về Tánh, một bộ giảng về Tu. Kinh Hoa Nghiêm giảng về mặt sự tu rất chi tiết. Khi quý vị đã hiểu, đã thông đạt kinh Kim Cang rồi, xem lại kinh Hoa Nghiêm sẽ thấy được ý vị vô cùng tận. Nếu quý vị không hiểu Kim Cang Bát Nhã, thì kinh Hoa Nghiêm sẽ rất khó đọc, đặc biệt là mười một quyển rưỡi kinh vẫn ở phần đầu, quý vị làm sao mà đọc hết cho nổi? Việc giảng giải lại càng không có cách nào. Khi quý vị đã hiểu được Kim Cang Bát Nhã, thì từng câu từng chữ sẽ mang ý vị vô cùng tận.